

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:39	19:57	18:56	תל אביב
20:43	20:00	18:54	ירושלים
20:39	19:57	18:56	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

י"ג אייר תשע"ח ♦ גליון 11 ♦ פרשת אמור

הרב דניאל זר שליט"א

רבי שמעון בר יוחאי

מי היה התנא רבי שמעון בר יוחאי וכיצד זכה להגיע לדרגתו...

עין טובה

כשרכש אחד מרבני ישיבת 'קול תורה' דירה חדשה, הזמין את ראש הישיבה, הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, לבקר בבית החדש. כשנכנס הרב, הביט בבית כה וכה, החמיא על טיבו ונוחיותו, וגם החליט לעשות סבב בכל חדרי הבית, לסקור חדר אחרי חדר...

תלמידיו הביטו, המה ראו כן תמהו. מדוע משוטט ראש הישיבה בכל חדרי הבית? הרי זמנו יקר ערך עד למאוד, כל שניה מנוצלת כהלכה. על שום מה הסתובב בבית בסבלנות כה רבה, וסרק חדר אחר חדר, פינה אחרי פינה?

כשפרשו את שאלתם לפניו, השיב להם בפשטות: 'נכנסתי לביתו החדש, ושמתתי מהעובדה כי אחד מחבריי זכה להרחיב גבולו בבית חדש ויפה. רציתי להביט בבית בעין טובה, מתוך פרגון ושמחה על שזכה ידידו לבית שכזה. בית שמכניסים בו עין טובה – הוא בית מבורך, רציתי להכניס את הברכה לכל פינה בבית!'

כי יש בידינו כח עוצמתי, יש לעין שלנו השפעה רבה, להעניק טוב, להשפיע ברכה, לפתוח את שערי השפע בבתי חברינו. הבה נביט ב'עין טובה' בכל המתרחש סביבנו, ונשפיע רוב טובה וברכה עבורו ועבור הסובבים אותו!

הלא כך כתוב בפסוק במשלי: 'טוב עין יבורך' - מי שיש לו עין טובה הריהו ראוי לברכה, הוא ממשיך שפע, הוא המשפיע טובה וברכה עבורו, עבור משפחתו, ועבור סביבתו כולה...

צחצח את הנשמה שלך, את היהלום שלך, **שזה התפקיד שלך בחיים הקצרים האלה**, לקדש אותה ולהאיר אותה באורות עליונים. כדי לחיות חיי נצח דבוקים בצור עולמים. כתוב בזה"ק, כל צדיק, כשיש גזירה בשמים, צריך תעניות ותפילות כדי לבטל את הגזירה, אבל יש אחד בעולם שאינו צריך תעניות, יש גזירה בשמים, הקב"ה גוזר - הוא מבטל, ומאיך הוא גוזר - והקב"ה מקיים. אמר הקב"ה: אני מושל באדם, ומי מושל בי? צדיק. שנאמר: צדיק מושל יראת אלוקים. ומספרים חז"ל: שבא רשב"י לעיר והיה דבר בעיר, אנשים מתים אחד אחר השני. אמר רבי שמעון: אני כאן דובר בעיר? מיד בטלה הגזירה. אין דבר יותר. בלי תעניות ובלי כלום.

פעם בא אליהו הנביא ז"ל לרבי שמעון בר יוחאי, נשאלה שאלה בשמים, במתיבתא דלעילא, שאלה עמוקה בתורה, ואף אחד מן הצדיקים בעולם העליון אין לו תשובה לשאלה הזו, ושלח אותי הקב"ה לשאול אותך את השאלה הזו. שאל את השאלה, ומיד - ענה לו רשב"י תשובה עמוקה וחרופה. אמר לו אליהו הנביא: **אשרין רשב"י שאותה תשובה שאמר הקב"ה זכית אתה לומר אותה.**

כדורגל? זמרים? זבל! מה עושה כדורגל? שנאת אחים, מכות. ובתקשורת תהיה פרשנות על גבי פרשנות: איך הוא בעט, למה הוא בעט. מה זה? מה עשו מעם ישראל?! היינו עם של תורה, עם של יראת שמים, עם של אחדות! הנה הולכים למירון, איזה אחדות, איזה שירה וזמרה, איזה קדושה. וברדיו לא ישמיעו את זה, בתקשורת לא יראו את זה, הם פוחדים!

כדי שלא ישפיע על אנשים לחזור בתשובה. שנאה לעולם התורה, שנאת עולם לעם עולם. כחצי מיליון איש עולים מירונה, אני אומר שזה יום של הפגנה באמונה בבורא עולם, חצי מיליון איש מכריזים יש לנו חלק מן יוחאי. בוז לתרבות הנהנתנית! אדם צריך לחשוב, בשביל זה באתי לעולם? כדי לאכול ולשתות ולמות? תראו לאן אפשר להגיע, לאיזה דרגות עליוניות נשגבות וגבוהות. שנזכה ללמוד מרבנו שמעון בר יוחאי וזכותו תגן עלינו אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרב דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

שבוע יחול ל"ג בעומר, הילולת רבינו שמעון בר יוחאי זיע"א, כמה שנדבר ונתאר ונספר, מגדולתו הענקית של התנא הגדול שבענקים רבי שמעון בר יוחאי, לא ניגע אף לא בכטיפה מן היס. יכלה הזמן והם לא יכלו. דברים שלמעלה מן ההבנה והשכל. גופו היה בארץ ונשמתו היתה בעולמות העליונים, היה רואה מסוף העולם ועד סופו. היו מגיעים אליו נשמות הצדיקים כדי לגלות לו סודות התורה.

אדם הראשון בא לרשב"י והתחנן לפניו אל תגלה מה החטא שלי, כל חטא כל עבירה פוגם בעולמות העליונים, אנחנו רואים את החטא אבל לא יודעים את שורשו למעלה. אדה"ר התבייש מהחטא שלו היכן פגם בעולמות העליונים. אם כל אדם היה יודע מה החטא שלו עושה למעלה, מה הוא הורס, היה מת מפחד. האריז"ל הק' אומר אם היה יודע בקריצה לעבירה כמה הוא הורס ומקלקל בעולמות העליונים, לא היה זז מהפחד שלו כל החיים שלו! האבות הקדושים היו מתגלים אליו. וכשהיה מגלה סודות התורה היו יורדים שרפים ואופנים לשמוע ממנו סודות התורה.

וזכה רשב"י שנתעברה בו נשמתו של משה רבינו ע"ה, ולכן זכה לגלות סודות התורה מה שלא ניתנה לשום בריה בעולם, ובפרט ביום פטירתו שזכה לגלות סודות שלא ניתן לו רשות לגלות כל חייו, רק ביום הפטירה שלו. ועם סגולה בהמוניהם, **כחצי מיליון איש באים, מכל שכבות הציבור ומכל גוויני עם ישראל**, כולם, נשמתם נמשכת כרזל אחר אבן השואבת לתנא הקדוש רשב"י.

מסופר בזה"ק שרשב"י למד עם בנו רבי אלעזר, יומיים רצופים למדו ועסקו בסודות התורה, ולא הרגישו לא רעב ולא צמא. אמר רשב"י לבנו, אם אנחנו כאן בעה"ז עוסקים בסודות ולא מרגישים לא רעב ולא צמא, וודאי משה רבנו שלמד עם הקב"ה בעצמו, וודאי שלא אכל ולא שתה ארבעים יום וארבעים לילה.

תראו! במה אדם יכול להתעסק, לשבת לצחצח לעדן להאיר, לענג ולקדש את הנשמה שלך, ובמקום זה מה? "על האש" "בקלואות" בהמה אוכלת, אותה יכול לאכול אבל זה כל החיים! לך לשיעורי תורה! עסק בתורה!

רגע חושבים
4 עמוד

פינת ההלכה
3 עמוד

פרשת השבוע
3 עמוד

סיפור לשבת
2 עמוד

הנוסף. תשובתו השלילית חרצה את גורלו של השיעור הנוסף - שלא הוקם, הישיבה בה למד - התאכזבה מאוד, והרב גולדפרב נפגע מכך עמוקות... 'זה כנראה הסיפור הזה...' - אמר שמוליק בלחש, 'יתכן שצדקתי באותה החלטה, אבל אולי לא לקחתי בחשבון את הפגיעה שתיגרם לרב גולדפרב, אולי הצורה בה הודעתי היתה לא מכובדת, אולי יצרתי סחף שלילי... ייתכן שהצוות בישיבה נפגע עמוקות, ולא ביקשתי את מחילתם מעולם...' עוד באותו לילה, התקשר שמוליק אל הרב גולדפרב, שהתרגש מאוד לשמוע את קולו של תלמידו לשעבר 'מה שלומך? איך הולך?' - התעניין בו הרב גולדפרב בכנות, רצה לשמוע על הצלחת תלמידו המצויין והכשרוני... שמוליק השיב לו בנימוס ובשמחה, ולבסוף - העלה את אותו סירוב לבקשת הרב, שאירע לפני כמעט עשר שנים...

הרב זכר היטב את העניין, והגיב: 'שמוליק יקירי! אני זוכר היטב את המקרה ההוא, כמה זה כאב לי באותה עת... כמה רצינו לפתוח שיעור חדש, הכל היה תלוי בכך, ולצערי נגדע באיבו... אבל עברה מאז תקופה כה ארוכה, באמת שמחתי לשמוע שעשית חיל בלימודיך, למרות שהיה בלבי עליך...'.

אני דווקא שמח שהתקשרת, סייעת לי למחוק את התחושה העוקצנית שעולה בי כשאני נזכר בזה... אני מוחל לך בלב שלם, שמוליק היקר, ומי יתן שתזכה בקרוב ממש לבנות בית נאמן בישראל, ותשלח לי הזמנה לחתונה כמובן!...' - סיים הרב את דבריו, ושמוליק הגיח את שפופרת הטלפון, מרגיש כי סלע ענק נגול מעל לבו...

המשך הסיפור, לא פחות ממדהים: פחות מ-72 שעות אחר כך, התקשר שדכן. 'כבר הרבה זמן אני רוצה להציע לכם את השידוך הזה', אמר מיד בהתחלה, 'לא יודע למה זה נדחה עד עכשיו. מדובר בהצעה כלילת המעלות...' - פתח, פירט את דבר ההצעה - הנערה, המשפחה, הקהילה וההסביבה, והתברר שאכן מדובר בהצעה מיוחדת ממש, המתאימה ככפפה ליד לשמוליק שלהם!

שבועיים וחצי אחר כך, בלבבות נרגשים, התאחדו בני המשפחה לשמחת האירוסין, שנחגגה באולם צנוע בשכונה. שמוליק - הבחור שהכל סחו בשבחו ודיברו על מעלותיו ומידותיו הנעלות - התארס בשעה טובה, סימן טוב ומזל טוב יהא לנו!

החתן בעצמו סיפר לנו את סיפורו, שהתרחש בשנה האחרונה והוא כאן בדיוק, בשינוי פרטים מזהים. הוא מוסיף ומציין, כי היתה זו ההצעה הראשונה שהוצעה לו, וגם האחרונה. מאז הוא חי באושר, שמח ומודה לה' שפקח את עיניו לראות, כי הדבר שעיקב והעיב על שמחתו, הסיבה מדוע נאלץ להמתין כשלוש שנים לרגע המרגש בחייו, היתה אחת ויחידה: פגיעה בזולת, אי שמירת כבוד מקסימלי בזולתו. נכון שאולי היו לו את כל הסיבות הטובות ביותר, ונכון שיתכן שהחלטתו היתה מוצדקת וראויה, אבל בסופו של דבר - רבו נפגע, והפגיעה הזו עיכבה את יום שמחתו!

כי כשמדובר ביחס בין אדם לחברו, כשעומדת על השולחן שאלת פגיעה בזולת, פגיעה היא ארס, רעל. היא עלולה חלילה להשביח שמחות, לנעול שערי שמים, למנוע את הרגעים המרגשים בחיים. גם אם הגענו למסקנה שחייבים לעשות פעולה מסוימת, גם אם נראה שאין מנוס מביצוע מהלך מסויים - הבה נחפש את הדרך לעשותו בלי לפגוע, תוך כבוד לזולת, לעשות את אותה פעולה רק בכבוד הראוי!

שמירה על כבוד הזולת היא מפתח לברכה, מפתח לישועה. אומר לנו בורא עולם: 'מה אני מבקש מכם? אלא שתהיו אוהבין זה את זה ומכבדין זה את זה!' - זה הכל! כבוד הזולת - זה המפתח לפתיחת שערי השפע!

סיפור לשבת

הרב אשר קופלסקי

שיחת טלפון של ישועה

מה הייתה המניעה שגרמה לשמוליק לא למצוא את זיווגו...

שמוליק נחשב לפאר הישיבה, כל הורה היה גאה בבו בן כזה. מתמיד עצום, עמקן ייחודי, בקי גדול, מיטיב להבין, בעל מידות נאצלות, אהוב ונחמד על כל מכריו. כשהגיע לגיל השידוכים, הכל חשבו כי עלם חמודות שכזה - בוודאי ימהר להיחטף, כאשר טובי השדכנים יעוּטו לשדך לו את בת גילו... אלא שחודש וגם חודשיים עוברים, ואף הצעה לא נראית באופק. נראה כי תקלה מסתורית תקפה את חברת הטלפון, כאשר הקו אינו מקבל שיחות טלפון משדכנים... עוד חצי שנה חולפת, ובהגיע שמוליק לגיל 21 וחצי החלו ההורים להיות מודאגים, אפילו מודאגים מאוד... הם ניסו לברר, אולי יצא עליו שם רע, אך הברורים העלו שבחים ומחמאות, ועדיין לא ברור כיצד יתכן שבחור כה מצויין, בגיל מתבגר - ואיש אינו מתעניין בו!

בשלב מסויים, כששמוליק כבר התקדם לקראת גיל 24, ואחרי שנערכו לו תפילות וסגולות שלא הועילו דבר, הבינו כולם כי יש דברים בגו. הוריו החליטו כי זה הזמן להיכנס לרבים שליט"א, ולשטוח בפניו את יגון ליבם. עם כניסתם פרצו בבכי מר ומטלטל, סיפרו על כמעט 3 שנים של ציפיה מאכזבת, ועל כך שאיש אינו מתעניין בבנם המוכשר והמצויין...

הרבי האזין להם בקשב, ומצחו נחרש קמטים. דקות ארוכות חך הרבי בדעתו, לפני שהשיב במילים קצרות ומדודות: 'כאב לב כה גדול, מי יודע, לבי אומר לי שהוא יכול להיגרם מיהודי אחר שחווה כאב לב... מי יודע, פגיעה בזולת, יש לה כח כה הרסני, אולי כאן טמונה הבעיה... אולי כדאי שתבדקו את העניין, תשוחחו עם בנכם ותנסו להעלות בזכרונכם...'.

ההורים שבו לביתם, וכינסו אסיפה עם בנם. הועלו השערות שונות, עברו שנה אחר שנה בשנות ילדותו, ואחר כך בשנות בחורו. מי היו מחנכיו, מי היו חבריו לכתה, מי היו חברי החדר בחדרו בפנימיה... במשך זמן רב של תחקיר מעמיק לא עלה בידיהם דבר, שכן שמוליק נחשב לאדם נוח שאינו פוגע. אלא שלפתע ניעור שמוליק וכמו זיק תקוה ניצת בו:

'אולי, אולי זה הסיור שלי בקשר להרב גולדפרב?' -

שם הקוד הזה אמר הכל, לא היה צורך להוסיף... הסיפור היה, שבעת סיום שנותיו בישיבה קטנה, ביקש ממנו רבו - הרב גולדפרב, להישאר בישיבה שנה נוספת, ובאמצעות קבוצת עילית של תלמידים טובים - יוכלו לפתוח שנתון נוסף בישיבה. היה ברור שהכל תלוי בבחור הטוב והעילוי שבחבורה: אם שמוליק יסכים - יפתח השנתון הנוסף, כששמוליק יוביל אותו להצלחה, ואם שמוליק יסרב - אין מנוס אלא לבטל את הכוונה לפתוח את השנתון הנוסף...

שמוליק חך בדעתו, התייעץ, ובסוף החליט כי עדיף לו לעבור ללמוד בישיבה אחרת, ולא להימנות על קבוצת הבחורים שתפתח את השנתון

לשמיעת שיעורי הרב אשר קופלסקי בדף היומי ובנושאים שונים
חייגו עכשיו לקול הלשון: 073-2951342

רוצים לקבל עדכונים מדליקים ישירות לנייד?

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ של 'ישיבת 'אור דוד'

ותקבלו בכל יום לנייד שלכם הלכות, מאמרים, הרצאות, סיפורים ועוד.

להצטרפות

הוסיפו את המספר 054-240-20-31 לאנשי הקשר שלכם ושלחו בוואטסאפ את המילה "הצטרפות"

פרשת אמו

בפרשתנו אנו קוראים את פרשיות המועדים, כאשר בתוכם יש את מצות ספירת העומר שנוהגת בימים אלו ממחרת יום טוב הראשון של פסח במשך שבועה שבועות עד חג השבועות. התורה מדגישה 'וספרתם לכם' ויש להתבונן מהי משמעות הדגש 'לכם'.

בספר 'לתורה ולמועדים' מבאר: הספירה והמנין מורים על חשיבותו וערכו של הדבר הספור והמנין. וכאותה שאמרו בהלכה 'דבר שבמנין אינו בטל', כי זה מוכיח על חשיבותו של הדבר, ולכך אין לו ביטול. וכן מבאר רש"י בפרשת במדבר מדוע הקב"ה ציווה שוב למנות את בני ישראל, והסביר: מתוך חיבתו לפניו מונה אותם כל שעה.

המפרשים מסבירים את הפסוק בדרך דרש "שבע שבתות תמימות תהינה" כי שבע

שבתות מסמלות את "ימי שנותינו בהם שבעים שנה" ולכן "וספרתם לכם" שבע השבתות יהיו בספירה ובמנין. ימיו ושנותיו של אדם צריכים להיות חשובים מאד אצל האדם, למען לא ייגע לריק ולא יוליד לבהלה. כל רגע יקר באשר הוא הולך ולא ישוב, מה שעבר לבטלה שוב אי אפשר להשיב, ולפיכך צריך הזמן להיות ספור ומנין.

ה'שפת אמת' מבאר בדרך נוספת, יש כאן רמז שלכל יהודי יש דרך מיוחדת של עבודת ומיזוג המידות לפי תכונותיו. והעבודה היא לקבוע את הדרך המיוחדת לו 'וספרתם לכם'. והנה נחלקו הראשונים (תוס' מנחות סו) אם כל מט' ימי הספירה הם מצוה אחת, ואם שכח ודילג יום אחד אינו יכול להמשיך לספור, או שכל יום היא מצוה לעצמה, ואם דילג יום אחד יכול להמשיך. ומחלוקת זו לא הוכרעה, ולכן נפסקה ההלכה אם דילג יום אחד ממשיך לספור אך בלא ברכה.

בספר 'מסמונים' מבאר על דרך הדרש: יש כאן ביטוי לשני התפקידים שיש ליהודי. מצד אחד מלכתחילה צריך הוא לדרוש מעצמו שלימות, לדעת שכל הימים הם רצף אחד, כל יום קשור לשני ואם מדלג ומרפה יום אחד הוא מפסיד את השלימות והתמימות, והוא מעוות שלא יוכל לתקון. אך מצד שני אם חלילה נכשל והפסיד יום, לא יתייאש אלא יתחיל מחדש. כי לכל יום יש חשיבות גדולה גם כשהוא יום בפני עצמו.

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קנין הלכה" ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

אולם יש להבחין בין שני סוגי ספירות. יש ספירה של קופאי, ויש ספירה של בעל הבית. קופאי שעובד בבית מסחר אף הוא סופר ומונה את הכסף שבסוף יום העבודה, גם בעל הבית סופר את הסכום שהצטבר. אבל אינה דומה ספירת הפועל לספירתו של בעל הבית. בעל בית המסחר כשסופר הוא יודע שזהו רכוש, ואם הספירה מורה תוצאה חיובית הוא שמח. וכשהספירה היא בתוצאה שלילית, הוא מצטער, ומחפש היכן היתה הטעות ומחפש עיצות להגיע להשגים יותר מוצלחים. אבל הקופאי שהוא רק פקיד העושה עבודה מיכנית בספירתו, לא לו השמחה ולא לו הצער. כי אין הספירה נוגעת בעצם כלל אליו, וכמוכן שאין לו שום הפקת לקחים לעתיד. כך גם בחיי האדם: יכול אדם לספור את מנין ימיו ושנותיו כאותו פקיד זר שלא לו נוגע הדבר. ולכן נאמר "וספרתם לכם" ובגמרא אמרו "וספרתם לכם" שתהא ספירה לכל אחד ואחד. כל אחד ואחד צריך להרגיש שזוהי ספירה של בעל הבית,

שירים) אולם שאר מנהגי אבלות שנוהגים כגון: תספורת, וחיתונה וכו' עדין לא מותר אלא דווקא ביום לד' בבוקר אחר הנץ החמה).

יש שנוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג בעומר ולומדים שבחי רבי שמעון בר יוחאי שמפורים בש"ס ולומדים גם בזוהר הקדוש, וכן נוהגים לקרוא ספר האדרא זוטא (שאותו הוא גילה ביום פטירתו ובסוף האידרא מסופר כיצד רשב"י נפטר ואיך קברו אותו) ומנהג יפה הוא. יש שנוהגים לעשות מדורות אש לזכר רבי שמעון וזהו זכר שביום שנפטר הבית כולו הוקף אש וגם בשעת פטירתו המיטה הייתה עולה באויר ואש היה לוחט לפני המיטה.

לסיכום: ביום לב' בעומר אין אומרים תחנון ונפילת אפים בתפילת מנחה, וכן אין אומרים ביום ל"ג בעומר תחנון ונפילת אפים בין בשחרית בין במנחה ומנהג הספרדים לא לומר בתפילת שחרית מזמור "יענך ה' ביום צרה" ומזמור "תפילה לדוד הטה אלוהי אונך ענני" אבל האשכנזים נוהגים לומר מזמור "יענך ה' ביום צרה" בתפילת שחרית.

מותר רק לשמוע שירים ביום ל"ג בעומר לכבוד שמחת רבי שמעון (אולם דווקא שירים מותר אבל שאר מנהגי אבלות לדעת הספרדים ועדות המזרח וכן דעת מרן השולחן ערוך מסתיימים דיני אבלות ביום לד' בבוקר אחר נץ החמה).

וארבע אלף תלמידיו) הלך ולימד את חמשת תלמידיו האחרונים וביניהם היה רבי שמעון וזה מה שכתוב יום 'שמחת' רשב"י ולא יום 'שמת' רשב"י.

ויש אומרים שהשמחה ביום ל"ג בעומר זה משום שבאותו היום פסקו למות תלמידי רבי עקיבא (אולם לדעת מרן השולחן ערוך תלמידי רבי עקיבא פסקו למות ביום לד' בעומר ולכן לפי דעת השולחן ערוך ביום לד' בעומר מסתיימים דיני האבלות שנוהגים בימי הספירה).

ויש עוד טעמים מדוע מרבים בשמחה ביום ל"ג בעומר ומדוע יום זה נקרא יום ההילולא של רבי שמעון ואין כאן המקום להאריך.

ביום ל"ג בעומר אין אומרים תחנון ונפילת אפים בין בשחרית בין במנחה וכן אין אומרים בתפילת שחרית (למנהג הספרדים ועדות המזרח) מזמור "יענך ה' ביום צרה" וכן אין אומרים בתפילת שחרית מזמור "תפילה לדוד הטה אלוהי אונך ענני", אולם מנהג האשכנזים למרות שאין אומרים תחנון ונפילת אפים מ"מ אומרים בתפילת שחרית את המזמור "יענך ה' ביום צרה".

וכן ביום ל"ב בעומר אין אומרים תחנון ונפילת אפים בתפילת מנחה.

אף על פי שלמנהג הספרדים ועדות המזרח וכן מרן בשולחן ערוך כתב שרק ביום ל"ד מסתיימים דיני האבלות שנוהגים בעומר מכל מקום ביום ל"ג בעומר לכבוד שמחת מצוה של רבי שמעון בר יוחאי מותר לשמוע

ל"ג בעומר

נוהגים להרבות בשמחה ביום ל"ג בעומר והטעם הוא מפני שיש אומרים שזה יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי ואף על פי שיום פטירת הצדיקים זהו יום עצוב ויום שצריך לעשות בו חשבון נפש על זה שהצדיק הלך מכל מקום יום פטירת רבי שמעון בר יוחאי יוצא מן הכלל מכיוון שהרומאים רדפו אחרי רבי שמעון להרגו והוא ברח ונעשה לו נס במערה (שגדלו לו שם חרובים) והרומאים לא הצליחו להורגו לזכר הנס שניצל קבעו יום פטירתו יום שמחה.

וגם רבי שמעון בעצמו רצה שיעשו יום שמחה ביום פטירתו, וביום שרבי שמעון נפטר הוא גילה את האדרא זוטא ששם נתגלו סתרי תורה ובאדרא זוטא שכתב נתקנו העולמות העליונים וגם הבית כולו היה אש בזמן שגילה את האדרא זוטא ובאותו יום כל שנה מתגלים ומתעוררים כל מעשיו שעשה ולכן עושים יום שמחה ומשתה.

ויש אומרים שביום ל"ג בעומר רבי שמעון לא נפטר והשמחה הגדולה שיש ביום הזה משום שרבי עקיבא (אחר שנפטר עשרים

הרב רועי גנון כותב את מדור ההלכות באתר הלכות נוספות כנסו לאתרנו: Rabenu.com

לחיי עד." עד כדי כך שהבטיחונו רבותינו "שאפילו רשע גמור בלבבו, שכל יצר ליבו רק רע כל היום. אם ישים עיסקו בהתמדה בתורה ובמצוות – מיד ינטה אל הטוב, ובכח מעשיו ימית היצר הרע". (ספר "החינוך" מצווה טז)

נראה דבר מעניין. אין מקצוע נאצל יותר – מבחינת הרעיון והכוונה – ממקצוע הרפואה. מקצוע שבא לעזור, לרפא ולדאוג לאנושות. והנה, חלק מהרופאים הופך לאטום לב, מתנשא וקשוח, תאב בצע ושלמונים, רודף כבוד ופירסום. הכיצד? משום שבתאוריה הרפואה היא סמל הרחמים, אבל בפועל עוסק הרופא בגרימת כאב, בכריתת איברים, בבדיקות מדממות. והמעשים מחלחלים ומשפיעים, ומרוב כאב, אנחות וצער שרואה הרופא, לבבו נהפך לאטום ואף אכזרי. ולכן חייב כל רופא לאזן את הקשיחות המשתרשת בליבו, על ידי לימוד ופעולות שיש בהם גישות לכאב הזולת.

אגב, סוד זה שהוא בבחינת "סוד ה' ליראיו", לא ידעוהו ממציאי הדתות למיניהם, ולכן הסתפקו ב"תורה" שבנויה על ערכים ערטילאיים על טוב וחסד, ואין בה מצוות המחייבות לעשות טוב וסור מרע מן העבירות המשחיתות. ומאותן דתות יצאו בסופו של דבר הפושעים, הרוצחים, ועושי העוולה הגדולים בהיסטוריה.

כשעם ישראל יצא ממצרים, הוא היה חייב "אנטיביוטיקה" מיוחדת שתנקה אותנו מזהמת מצרים. אמר בורא עולם קחו מ"ט ימים של התעלות והזדככות לתקן מידה אחר מידה, ולהגיע למ"ט שערי קדושה. אבל הלך החשוב ביותר מימי הספירה הוא – תתמידו! תתמידו ברצף של המעשים טובים. "תמימות תהינה". עוד מצווה ועוד מצווה, עוד מעשה טוב ועוד מעשה טוב וזה יפתח אצלנו את שריר המידות הטובות. כי ביהדות אין "יום המעשים הטובים", יש רצף והתמדה של מעשים טובים.

הרב יהודה שמעוני מגיד שיעור בישיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב נססו לאתרנו: Rabenu.co.il

רגע חושבים

הרב יואב שאלני

אין משתנים

כמה פעמים אמרנו לעצמנו – ככה אני, ואני לא יכול להשתנות. לא יכול שלא להתרגז/ לקנא/ לקום מאוחר וכו'. כמה פעמים הבטחנו לעצמינו שנשתפר ונשתנה ואז נחלנו אכזבה, שגררה הרגשת חוסר אונים מול המידות הקשות הטבועות בנו. אז מה?! לא נוכל לוותר על הקפה, להפסיק עם הסיגריות, להמעיט מהאכילה הכפייתית. אין משתנים?

אז זהו, ישנו מתכון לשינוי!

ישנו חוק טבע אנושי, סוד שלימדו אותנו גדולי רבותינו: "האדם נפעל לפי פעולותיו" ואחרי המעשים נמשכים הלבבות". לא משתנים מהחלטות בלבד! לא מפסיקים לכעוס משמיעת רעיון ערטילאי! תאוריה לבדה לא עוקרת מידות רעות. הסוד טמון במעשים. רק מעשה טוב ועוד מעשה טוב משפיעים על הפנימיות של האדם. וזהו סוד המצוות: "רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות. להיות בהן כל עיסוקינו. כי מתוך הפעולות הטובות אנו נפעלים להיות טובים, וזוכים

זהו זה!

הגיע הזמן לומר את כל האמת

הרב דניאל זר

על כל מה שקורה עכשיו

יום רביעי הקרוב

ובכל יום רביעי באופן קבוע

בשעה 21:45

הכניסה חופשית

רחוב המכבים 108 פרדס כץ בני ברק ליד קניון איילון

אף אחד לא ידבר על זה!

הרב המקדים הרב יורם סרי שליט"א דיין ומו"צ מודיעין עילית

מועבר בלווין לכל קהילות היהודיות באירופה, באסיה ועוד, מקום מסודר לנשים

